

SZEGED

ELŐFIZETÉSI ÁRAK:
Egy évre 280 kor. Negyedévre 70 kor.
Fél évre 140 „ Egy óra 25 „

Megjelenik naponként délután.

SZERKESZTŐSÉG ÉS KIADÓHIVATAL:
Kölcsay-utca 6. * Telefon 13-33.

Dr. Aigner Károly főispán beiktatása.

SZEGED, szeptember 25.
(Saját tudósítónktól.)

Minden különösebb fény és pompa nélkül, — amely e komoly időkhöz úgy se illenék — az egyszerűség keretei között, de őszinte, meleg, szinte családi bensőséggel történt meg ma dr. Aigner Károlynak. Szeged város szülöttének a főispáni székbe való ünnepélyes beiktatása. Mostanában meglehetősen hozzászokhatott a város az ilyen eseményekhez, hiszen rövid két éven belül dr. Aigner az ötödik főispán, aki Kállay Albert és a többi érdemes elődök súlyos örökébe ül. Hangsúlyozzuk a súlyos örökséget, mert hiszen a régi jó időkben, a boldog béke eltűnt világában nem volt valami különösen nehéz állás a főispáni hivatal, inkább csak méltósága és disze volt nagy, mint terhe, felelőssége. Akkor minden ment szépen, csöndesen a maga útján, nemzedékeken át alig változott valami a város és az ország arculatán, egy szoborral lett talán több az évek során, néhány új palota vagy bérház emelkedett a többi, jó öreg épület mellett, a Tisza tavasszal néhány lépcsővel emelkedett, olykor olykor követválasztás volt és ilyenkor néhány napos pünkösdi királysága volt a hatvanhetes és negyvennyolcas jelszavaknak (egyéb következménye nem is volt a dolognak), egyszóval aki főispánságot kívánt, jó dolgot kívánt. Nagy tekintély és süvegemes járt vele, uraság és népszerűség. (Végül utcát neveztek el a boldogultról. Mert akkor holtig volt főispán, aki odáig jutott.) Ma csupa komoly és kemény felelősség, fokozottan nagy és nehéz munka, merő gond és robot a főispán dolga, akinek nincs nyugalmas órája, alig van éjszakai pihenője. Háborús és forradalmi csapások, nyomoruságok és felfordulások következményeit kell gyógyítani, reperálnia, jóvátennie, a békeség és a rend biztos ösvényére vezetnie a társadalom mind egyik osztályát, ellentéteket kell kiegyenlítenie, különböző érdekeket kibékítenie, eltérő véleményeket átvidetni, magasabb nemzeti és városi tekintetek állandó szemmel tartásával. Nem könnyű dolog, nem halás mesterség bizony mindez, már szinte művészet és tudomány, ahogy Kossuth mondotta a politikáról: az egzigenciák tudománya.

Dr. Aigner Károly, Szeged új főispánja, akit ma iktattak be e tövises méltóságba, ritka módon egyesíti magában azokat a jellembeli tulajdonságokat, amelyek éppen most és éppen itt szükségesek. Nyugodt, szelíd, uri modora, amellyel demokratikus érzése, megértő és békeséges szelleme, fiatalos, friss munkakedve és ereje mind arra való, hogy a súlyos megpróbáltatások és küzdelmek e bizonytalan napjaiban Szeged érdekeit, ügyeit a legszerencsésebb módon intézze és a város hajóját a biztos rév partjai felé vezethesse. Mai installációja alkalmából az üdvözlések szokatlanul meleg és lelkes szavai köszöntötték és biztatták. Ezekből is erőt és reményt meríthetett a további munkára. Az ő sikere az egész városé, az egész társadalomé. Magunk is őszinte szívvel, jó lélekkel kívánjuk neki ezt a sikert. A főispáni beiktatásról

Beiktatják a főispánt.

Már háromnegyed 10 órakor nőttön-nőtt a városháza előtti téren az ünneplő közönség száma. A folyosón magyar ruhába öltözött hölgyek és fekete ruhába öltözött urak igyekeztek a közgyűlési terem karzatai felé. Lent a padsorokban lassanként elhelyezkedtek a törvényhatósági bizottság tagjai, akiken kívül ott láttuk az első sorban a papság részéről Várhelyi József prépostot, Bereczk Sándor református, Thomay evangélikus és Severy Lázár görögkeleti szerb lelkészeket. Ott voltak dr. Kelemen Béla nyug. kormánybiztos, dr. Temesváry Géza főispán, dr. Kószó István képviselő, dr. Szász Iván főügyész, Kiss Ferenc és Nagy Gyula miniszteri tanácsosok, Prelog József a piarista gimnázium igazgatója, Sajtos Samu pénzügyigazgató, dr. Mennyey László táblaelnök, dr. Wolff Ferenc városi tisztifőorvos és még sokan. Fent a középső karzaton foglalt helyet dr. Aigner Károly főispán, dr. Somogyi Szilveszter polgármester és dr. Bottka S. főkapitány feleségei és rajtuk kívül számosan a város és az egyesületek előkelő hölgyei közül.

Valamivel 10 óra után megjelent a teremben az első díszmagyarba öltözött ur, dr. Szalay József kerületi főkapitány, kit gyors egymásutánban követtek Kass János, Bárdoss Béla, dr. Somogyi Szilveszter, dr. Bokor Pál, dr. Gadl Endre, Balogh Károly, Berzenczey Domokos, Reök Iván, Fluck Dezső, Pálffy Daniel, dr. Pálffy József, dr. Becsey Károly és dr. Gyuritz Sándor, valamennyien fényes díszmagyar ruhákba

tudósítónk a következőkben számolnak be:

Az ünnepi mise.

Az installáció előtt 9 órakor ünnepélyes szent mise volt a rókus templomban. A fölvonulás a szent misére a Kossuth Lajos-sugáron valóban festői látványt nyújtott. Elöl a kiscsárdák tiszta lovassbandériuma, nemzeti viseletben, árvalányhajs süveggel. Utána a polgári zenekar vonult, majd a hosszú kocsisor következett. A szeptemberi napútésben színes díszmagyarok, komoly frakkok sokasága, a város összes notabilitásai jöttek, szenátorok, a városi és állami hivatalok vezetői, a katonaság és papság képviselői. A gótikus templom-előtti téren nagy tömeg üdvözölte a városi hintóból kiszálló főispánt. Az ünnepi szent misét Várhelyi József apát celebrálta fényes segédlettel. A mise alatt az egyesült énekkarok magyar egyházi énekeket adtak elő. A templom megtelt ünneplő, áhítatos sokasággal. Mise után a bevonulás sorrendjében indult el a menet az ünnepes beiktatásra.

A polgármester üdvözlő beszéde.

Méltóságos Főispán ur! Ismét visszatért a törvényhatóság ősi nagy ünnepe. Az ország kormányzója Méltóságodat a törvényhatóság főispánjává nevezte ki és így megszűnt a régi határozatlan körvonalú kormánybiztosi hatalom, visszatértünk hazánk törvényeibe, egy nagy lépéssel közelebb jutottunk az annyira áhitott belső rend helyreállításához.

Sok ily ünnepet látott már e díszes terem, de melyhez annyi kinos emlék, oly sok büszke öröm tapad, nem látott még soha. Letűnt a nap, mely áldás helyet átkot hozott nekünk. Véres emlékeit feledni sem tudja a gyarló emberi emlékezet. Új hajnal hasadt, a pusztulás nyomai még meglátszanak, hűvös még a reggel, de tisztulónak ígérkezik a magyar égboltozat. Borzalmas naplemente volt és reményteljes napfölkelt ez. Zárjuk le a múlt idők sötétségeit, átkos emlékeit temessük tisztelen és jeltelen sírjába s vettek tisztító tüzen keresztülvéve, hívó lélekkel emeljük tekintetünket bizóan a szebb, a dicsőbb, az erkölcsösebb magyar jövő felé.

Izzó láva föltött állunk még, hideg tél és ismeretlen egyéb veszélyek előtt. Most kell kiállnia a magyar szíveknek az igazi nagy próbát. A veszített háború természetes következménye ez s nincs közigazgatási hatalom, mely azt megállítsa, talán csak kissé enyhíteni képes. Nem is kívánunk mi Méltóságodtól lehetetlen dolgokat, de jól esik megemlékeznünk arról, hogy rövid közszereplése ideje alatt következetes, energikus, reprezentáns és jólélt kormányzatával megnyerte a mi népünk nagyrabecstülését és igaz szeretetét. Bölcsesség a megfontolásban, erős irány az akaratban és erő a tettek mezején, — ezek azok a legfontosabb közhivatalnokai erények, melyek a törvényhatóság népét a boldogulás felé vezetik.

Mi nem kételkedünk, hogy mindez Méltóságodban megvan, hogy városunk népét szereti és emeli, hiszen a mi vérünkben való vér, aki ismeri az itteni néplek minden titkát. Energikus vezetése alatt nem fogunk tántorogni és határozatlanok lenni, mint bolygó fény az ingoványokon, hanem vízben-viharban szilárdan megállunk, mint sziklabérc a hegy tetején.

Az ország is, törvényhatóság is, népből és területből áll. Mind a kettőt emelni és javítani, — ez képezi a közigazgatás legfőbb feladatát. Városunk területének sorsa kicsinyben olyan, mint nagyban árva hazánk. Egyes területeit ellenség tartja megszállva. A Tiszán átzuhanó széllo elhozza nekünk újszegedi véreink elnyomott sóhajtásait, Alsótanya meg-

öltözött. Fél 11-kor dr. Somogyi polgármester elfoglalta a közgyűlési terem elnöki székét, tőle jobbra és balra helyezkedtek el a városi tanács tagjai, főügyész, főjegyző, főkapitány, valamint Csongrád-, Csanád- és Bácsmegegyek képviselői. Az előttük lévő asztalnál ültek Bárdoss Béla és dr. Szendrey Jenő jegyzők, két másik asztalnál pedig a lapok tudósítói.

Somogyi polgármester röviden üdvözölte a törvényhatósági bizottság megjelent tagjait, a szomszédos megyék képviselőit és a megjelent hölgyeket. Ezután felkérte Taschler Endre főjegyzőt, hogy ismertesse e mai rendkívüli közgyűlés egyetlen tárgyát. A főjegyző felolvasta a Ferdinándy belügyminiszter által aláírt és dr. Aigner Károly kinevezéséről szóló okmányt, amit az egybegyűltek éljence követett. A polgármester erre küldöttséget menesztett Aigner főispánért, melynek Lippay György tankerületi főigazgató volt a vezetője, tagjai pedig Vass András, Korom Minály és Bözső János bizottsági tagok. A polgármester e küldöttség távo létének idejére a közgyűlést felfüggesztette. Pésztült várakozásban eltelt rövid néhány perc leforgása után, a két díszbe öltözött hajdu mögött a bizottsági terem ajtajában megjelent dr. Aigner Károly főispán, sötét tónusú díszmagyar ruhában és elfoglalta az elnöki székét.

Az eskü utolsó fázisának, az „Isten engem úgy segítjen” elhangzása után dr. Somogyi Szilveszter, Szeged város polgármestere a következő beszédet intézte a főispánhoz: